

Arrest

nr. 69 068 van 24 oktober 2011
in de zaak RvV XI/IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat T. VAN GESTEL en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een soennitisch moslim van gemengd Arabische – Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Mosul (Centraal –Irak). U zou in 2007 Irak een eerste maal hebben verlaten omwille van de veiligheidssituatie aldaar en de familiale problemen die u kende met de echtgenote van uw oom, bij wie u inwoonde. U zou naar Denemarken zijn gegaan, waar uw vingerafdrucken werden genomen en zou daarna zijn verder gereisd naar Noorwegen, waar u asiel aanvraagde. Uw broer zou sinds 1997 reeds in Noorwegen woonachtig zijn. Daar uw aanvraag werd afgewezen in Noorwegen, werd u in maart 2010 terug naar Irak gerepatrieerd. U zou opnieuw bij uw oom hebben verbleven en meteen werk hebben gevonden als autolasser in het industrieterrein bij de Karama wijk. In mei 2010 zouden twee onbekende mannen hebben gesproken met uw baas. U zou iets

hebben opgevangen over 'TNT'. De volgende dag zouden deze twee mannen terug zijn gekomen naar uw werkplaats en uw baas met geweld hebben ontvoerd. U zou nooit meer iets van hem hebben vernomen. U besloot daarop op 10 januari 2011 Irak opnieuw te verlaten. Via Syrië en Turkije kwam u op 24 januari 2011 aan in België. Op 26 januari 2011 vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en een kaart van een gesloten centrum in Noorwegen voor.

B. Motivering

Er dient, na uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen:

Dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit Mosul (Centraal-Irak). Uit uw verklaringen blijkt dat u slechts zeer weinig kennis heeft over de stad Mosul en dat deze kennis totaal ontoereikend is voor iemand die beweert vanaf zijn drie jaar in deze stad te hebben gewoond. Zo blijkt u onvoldoende en foutieve antwoorden te geven op meerdere essentiële kennisvragen over de stad, waar u volgens uw verklaringen 18 jaar zou hebben gewoond (exclusief het interval in Noorwegen). De informatie waarop het CGVS zich baseert, werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u wel bekend bent met het feit dat er een rivier doorheen Mosul stroomt en dat deze de stad in twee delen opdeelt (CGVS, pg.9). Vreemd genoeg weet u echter niet dat deze twee kanten door de inwoners van Mosul worden genoemd als de linkerkant (linkeroever) en de rechterkant (rechteroever) (CGVS, pg.9). Geheel opmerkelijk is bovendien uw - foutieve- bewering dat ook de Eufraat doorheen de stad Mosul stroomt (CGVS, pg.9). Dat u, naast de Tigris, ook een dergelijke grote stroom als de Eufraat in Mosul situeert, doet reeds sterke twijfels rijzen bij uw beweerde afkomst uit Mosul. De Eufraat stroomt namelijk geheel niet in Mosul, maar op een afstand van bij benadering 200 kilometer en verder van de stad Mosul. Toen u werd gevraagd naar een andere, kleinere rivier die eveneens doorheen Mosul stroomt, diende u het antwoord schuldig te blijven (CGVS, pg.9). Meer nog, u bleek nog nooit te hebben gehoord van de Khawsar rivier (CGVS, pg.10), een rivier die nochtans naast uw wijk blijkt te stromen. Uw kennis over de rivieren in Mosul blijkt ondermaats te zijn. Een rivier maakt echter een wezenlijk geografisch kenmerk uit van uw leefomgeving. Dat u hierover faliekant de mist in gaat, is onaanvaardbaar.

Voorts dient te worden opgemerkt dat ook uw kennis over de bruggen in Mosul ondermaats blijkt. Zo geeft u aan nog nooit te hebben gehoord dat aan iedere brug in Mosul een cijfer wordt toegekend (CGVS, pg.9). Merkwaardig genoeg, noemt u de bruggen wel bij hun nummer toen u hen vervolgens opsomde (CGVS, pg.9). Bovendien kan u de ligging van de bruggen niet juist weergeven. U wist welke brug het dichtst bij uw wijk gelegen is (CGVS, pg.9), maar toen u werd gevraagd welke brug het verst van uw wijk verwijderd is, somde u alle andere bruggen op (CGVS, pg.9). Deze laatste vraag werd u tot vier maal toe gesteld. Uiteindelijk verklaarde u daar nooit te zijn geweest en gaf u aan enkel de Qadim brug te hebben gebruikt (CGVS, pg.10). Opvallend is echter dat u - volledig onterecht - beweert dat deze brug toegankelijk is voor het verkeer in de twee richtingen, temeer daar uzelf aangaf een frequent gebruiker te zijn van deze brug (CGVS, pg.10). Bovendien blijft u uiterst vaag toen u werd gevraagd de brug te beschrijven met betrekking tot het materiaal waaruit ze werd vervaardigd, de kleur en de constructie. U geeft namelijk aan dat het een oude, heel oude, rechte brug betrof (CGVS, pg.10). De specifieke kenmerken van de brug, namelijk zijn ijzeren constructie, de typische rastering en zijn typische groene kleur, kwamen merkwaardig genoeg niet spontaan in u op (CGVS, pg.10).

U kon zich verder evenmin duidelijk uitlaten over de bekende, populaire plaatsen die zich in de stad Mosul bevinden. U somt eerst gewoon de wijken op rondom uw wijk (CGVS, pg. 10) en vervolgens verwees u enkel naar Bab Al Tob en een voetbalveld in een naburige wijk (CGVS, pg.10). In dit verband dient bovendien te worden opgemerkt dat u Bab Al Tob onterecht aan dezelfde kant van de rivier situeert als uw wijk (CGVS, pg.11). U bent voorts evenmin vertrouwd met de historische rijkdom die eigen is aan de stad Mosul, daar u zelfs niet bekend was met het feit dat er talrijke – historische – poorten zijn in Mosul. U gaf aan het begrip "bab" ("poort") niet te kennen. U opperde dat het wellicht een Arabische term was waar u niet mee vertrouwd was (CGVS, pg.11). Daar u geen spontane kennis over deze poorten kon weergeven, werd u uitgelegd welke poorten er werden bedoeld (CGVS, pg.12). Maar zelfs toen gaf u aan deze niet te kennen (CGVS, pg.12). Dat u niet vertrouwd bent met de poorten van Mosul, terwijl de Jazaer wijk in het hart van deze historische site ligt, is opnieuw onaanvaardbaar.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u wel enkele wijken aan uw kant van de rivier kunt noemen, maar geheel niet vertrouwd blijkt te zijn met de ligging ervan. Zo werd u gevraagd welke wijken u diende te passeren om van uw wijk naar de Qadim brug te gaan (CGVS, pg.11). U repliceert daarop dat men zelf kan kiezen en geeft verschillende opties. Merkwaardig genoeg somt u hierbij de wijken Zihur en Nur

op hoewel deze helemaal niet gelegen zijn tussen uw wijk Jazaer en de Qadimbrug (CGVS, pg.11). Verdere vraagstelling over essentiële zaken die door de inwoners van Mosul algemeen bekend zijn, bevestigt opnieuw uw totaal gebrek aan kennis over de stad waar u beweerde gedurende 18 jaar te hebben gewoond. Zo verklaart u onbegrijpelijkwijze dat de luchthaven van Mosul in de buurt van de Zinjili wijk gelegen is (CGVS, pg.12). Nochtans is de Zinjili wijk dichtbij het centrum van Mosul gelegen terwijl de luchthaven buiten Mosul centrum gelegen is. U bevestigt verder dat er een universiteit is in Mosul, maar buiten het feit dat deze aan dezelfde kant van de rivier gelegen is als uw wijk, kan u er geen preciezere situering van geven (CGVS, pg.12). U verklaart dat er een pretpark in Mosul gelegen is, waar u bovendien vaak naar toe bent gegaan (CGVS, pg.12). U gevraagd welke weg u dan nam naar het pretpark, verwijst u opnieuw naar de wijken Zihur en Nur hoewel deze wijken helemaal niet gelegen zijn tussen uw wijk Jazaer en het pretpark van Mosul (CGVS, pg.12). U geeft verder aan dat er in Mosul een paleis van Saddam Hussein is (CGVS, pg.13), maar u kan dit niet situeren. Ook de ligging van het Olympisch zwembad is u niet bekend (CGVS, pg. 12).

Uw verdere verklaringen over de val van Mosul in 2003, laten niet toe geloof te hechten aan uw bewering dat u op dat moment in Mosul verbleeft. Zo weet u enkel dat de val gebeurde in 2003, maar u kon de dag noch de maand van de val van Mosul weergeven (CGVS, pg.13). Daarnaast beweerde u dat eerst de Amerikanen zijn binnengekomen en dan de 'jalalieten' (CGVS, pg.13), dit terwijl de stad eerst werd ingenomen door de Koerdische strijders en pas dan door de Amerikaanse troepen. Bovendien is de correcte ligging van de kazernes van het Irakese of Amerikaanse leger u evenmin bekend (CGVS, pg.11).

Gelet op bovenstaande opmerkingen is uw kennis van Mosul dusdanig ontoereikend om uw herkomst en uw beweerde verblijf aldaar tot 2007 en van maart 2010 tot januari 2011 aannemelijk te maken.

Aangezien uw verblijf in Mosul niet geloofwaardig is, zijn de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, die zich in deze periode in Mosul hebben afgespeeld, dit evenmin.

Tot slot, het CGVS betwist geenszins uw Iraakse nationaliteit, maar zoals boven vastgesteld blijkt dat er onvoldoende geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw afkomst uit Mosul, noch dat u hier aanwezig zou zijn geweest op het ogenblik van de val van het Baathregime en de periode daarna. Deze ongeloofwaardigheid is van die aard dat het CGVS zich onmogelijk een correct beeld kan vormen van uw juiste regio van herkomst, van uw recente verblijfplaatsen, van uw eventueel verblijf in andere derde landen en van eventuele verblijfsalternatieven waarover u mogelijks kan beschikken.

De documenten die u ter staving van uw asielrelaas voorlegt, namelijk uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en een Noors pasje van een repatriëringcentrum kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin wijzigen. Er kunnen zich namelijk vragen worden gesteld bij de echtheid van deze documenten. Uw verklaringen over het bekomen ervan, stroken niet met de procedure die men in Irak hanteert. Zo stelt u dat u uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs bij dezelfde persoon liet opmaken in de nationaliteitsinstantie in de Jazaer wijk. Identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen worden echter nooit door dezelfde persoon opgemaakt. Opvallend in dit verband is dat uit de vertaling van uw identiteitskaart blijkt dat deze in Tilkaef werd uitgegeven, hoewel uzelf eerder had verklaard dat ze in uw wijk in Mosul was opgemaakt. U werd hiermee geconfronteerd. U kon hiervoor geen uitleg geven (CGVS, pg.6 en pg.7). Hoe dan ook, uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat de bewijswaarde van alle Irakese documenten relatief is, aangezien deze gemakkelijk zowel in Irak als daarbuiten illegaal kunnen worden verkregen (zie antwoorddocument, toegevoegd aan het administratief dossier). Het Noorse pasje bewijst enkel dat u in Noorwegen werd ondergebracht in een repatriëringcentrum, hetgeen niet wordt betwist door de Belgische asielinstanties.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel wordt schending aangevoerd van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling. Volgens verzoeker is de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd.

2.1.2. In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 2, 3, 5, 10 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (verder: EVRM).

Waar wordt gesteld dat hij te weinig geografische kennis heeft over de stad Mosul, betreurt verzoeker dat het CGVS weinig tot geen vragen heeft gesteld over de eigenlijke feiten en de reden tot asielaanvraag. Verzoeker begrijpt dat het CGVS de juiste identiteit moet controleren maar meent dat dit geenszins mag uitmonden in een 'kennis-quiz' over zijn geboortestad. Hij merkt op dat hij nog maar 23 jaar is, geruime tijd in Noorwegen heeft verbleven en slechts weinig onderwijs heeft genoten. Verzoeker is van mening dat men hem onmogelijk ten laste kan leggen dat hij de benaming van enkele rivieren, bruggen en wijken niet kan geven.

Verzoeker wist niet dat de stad werd ingenomen door Koerdische strijders en dan pas door Amerikaanse troepen. Hij stelt ook hier dat hij nog jong is, weinig geschoold is en geruime tijd in het buitenland heeft verbleven. Verzoeker was in 2003 15 jaar en hij is van mening dat het niet verwonderlijk is dat een puber zich niet meer alle details kan herinneren over de val van Mosul. Volgens hem is dit niet voldoende om zijn asielaanvraag integraal af te wijzen. Het is contradictorisch dat men wel geloof hecht aan zijn Iraakse nationaliteit.

Verzoeker is het niet eens met de opmerking in de bestreden beslissing waarin de bewijswaarde van de aangevoerde documenten betwist wordt. Het CGVS gaat zelfs niet na of de documenten echt of vals zijn. Een simpele verklaring dat de bewijswaarde van "alle Irakese documenten relatief is", volstaat blijkbaar voor het CGVS. Verzoeker is het hier niet mee eens en stelt dat een Irakees op deze manier nooit de nodige documenten kan vergaren.

Verzoeker meent dat zijn fysieke integriteit in gevaar komt, indien hij wordt teruggeleid naar Irak. Een overbrenging naar Irak maakt volgens hem onder meer een schending uit van artikelen 2, 3, 5 en 10 van het EVRM. Verzoeker vreest voor zijn leven indien hij teruggezonden wordt.

2.2.1. Verzoekers twee middelen worden omwille van hun onderlinge verwevenheid samen behandeld.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, heeft de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoeker voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

De overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, dient in de eerste plaats na te gaan of de persoon die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land of de regio die hij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat die overheid, zelfs wanneer een asielzoeker documenten kan voorleggen, zijn kennis over de beweerde streek van afkomst toetst.

Bij de beoordeling van de redenen ten grondslag van de bestreden beslissing en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoeker. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van verzoeker uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Uit de bestreden beslissing, gebaseerd op verzoekers verklaringen zoals afgelegd tijdens het gehoor, blijkt dat verzoekers geografische kennis van de stad Mosul, waar hij het grootste deel van zijn leven heeft gewoond, ondermaats is. Verzoeker wist dat de Tigris door Mosul stroomde, maar ging er geheel onterecht vanuit dat ook de Eufraat door Mosul stroomde. Verzoeker heeft nauwelijks kennis over de bruggen in de stad Mosul. Hij kon zich ook niet duidelijk uitlaten over de bekende, populaire plaatsen in de stad Mosul. Verzoeker kende wel een aantal wijken van Mosul, maar kon deze in het geheel niet situeren. Gelet op het geheel van de zijn verklaringen, zoals aangehaald in de bestreden beslissing, kan geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde herkomst van Mosul.

Waar verzoeker verwijst naar zijn jonge leeftijd en lage scholingsgraad, wordt opgemerkt dat zelfs van een persoon met een geringe opleiding en jeugdige leeftijd redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn directe leefomgeving.

Zelfs indien verzoeker op het ogenblik van de val van het regime van Saddam Hoessein te jong zou zijn geweest om deze evenementen te plaatsen, dient te worden vastgesteld dat zijn gebrek aan kennis omtrent essentiële topografische kenmerken van Mosul aan toont dat hij niet van Mosul afkomstig is. Dit is niet strijdig met de vaststelling dat hij de Iraakse nationaliteit heeft daar hij van een andere streek van Irak afkomstig kan zijn en hij aldus een belang kan hebben om de asielinstanties hieromtrent in het ongewisse te laten.

De documenten die door verzoeker werden neergelegd, worden niet enkel in twijfel getrokken omwille van het feit dat de bewijswaarde van alle Iraakse documenten relatief is. In de bestreden beslissing wordt tevens terecht opgemerkt dat verzoekers verklaringen over het bekomen van zijn identiteitskaart en nationaliteitsbewijs niet overeenstemmen met de procedure die men in Irak hanteert. Verzoeker stelde dat hij zijn identiteitskaart en identiteitsbewijs bij dezelfde persoon liet opmaken terwijl deze documenten nooit door dezelfde persoon worden opgemaakt. Bovendien bleek na vertaling dat de identiteitskaart in Tilkaef was opgemaakt, terwijl verzoeker zelf beweerde dat deze was opgemaakt in de Jazaer wijk in Mosul en kon verzoeker na confrontatie geen uitleg geven voor deze incoherentie. Hierbij aansluitend werd vastgesteld dat de bewijswaarde van alle Iraakse documenten relatief is aangezien deze gemakkelijk in Irak en daarbuiten illegaal kunnen worden verkregen.

Aangezien verzoeker zijn herkomst uit Mosul niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die zich daar zouden hebben voorgedaan.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent, en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een "middel" vereist dat zowel de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, als de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. Verzoeker omschrijft niet op welke wijze de artikelen 2, 5 en 10 van het EVRM worden geschonden zodat deze schendingen niet dienstig wordt aangevoerd.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn aangevoerde herkomst uit Mosul (zie *sub* 2.2.3.) en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet, daar hij het omwille van zijn verklaringen onmogelijk maakt om een correct beeld te vormen van zijn werkelijke regio van herkomst, verblijfplaatsen en eventuele verblijfsalternatieven.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS